

A Fővárosi Ítéltábla a Berzétei-Abonyi Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt(.....) felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt(.....) alperes ellen rendelkezésre állási díj megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. november 22-én kelt 8.G.41.912/2009/25. számú ítélete ellen, az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 (háromszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felek 2005. december 6-án „A” típusú raktárszerződést kötöttek szerződésszámon, mely 2008. augusztus 31-ig volt hatályban. 2006. július 3-án szám alatt „D” típusú szerződést, majd 2006. július 18. napján határozatlan időtartamra számon ugyancsak „D” típusú raktározási szerződést kötöttek, egyúttal a korábbi „D” típusú szerződésük hatályát veszítette.

A 2006. július 18-i szerződéssel a felperes a szám alatti,azonosítószámú raktárat - mely 30.000 tonna gabona tárolására alkalmas - alperes rendelkezésére bocsátotta.

A szerződés részét képezte az általános szerződési feltételek (a továbbiakban ÁSzF), melyet a gabonafélék intervenciós tárolásáról szóló 5/2006. (I.11.) MVH közlemény 9. számú melléklete tartalmazott.

A szerződés 2. pontja szerint a felek az ÁSZF feltételeit megismerték, magukra nézve kötelezően elfogadták.

A szerződés 3. pontja szerint a felek bármelyike a kezdő időponttól számított két év elteltével jelezheti szándékát a szerződés felmondására. A felmondási idő 5 hónap, amennyiben a raktárban intervenciós áru van.

A szerződés 4. pontja rögzítette a tárolást végző raktártelepek adatait.

A raktározási szerződés 5. pontja szabályozta a betárolás feltételeit, időpontját, az áru mennyiségének megállapítását. Az 5.1.1. pont szerint az intervenciós áruk betárolására kijelölt időszakot az alperes határozza meg az adott intervenciós tételt felajánló ügyfél és a raktározó felperes egyidejű értesítése mellett. A szállítás ütemezéséről a felperes, mint raktározó és a gabona felajánló egyeztetet úgy, hogy a betárolás befejeződjön az alperes által kijelölt időszakon belül.

Az ÁSZF 3.1. pontja szerint a szerződés az intervenciós áruk kitárolása után mindkét fél beleegyezésével, azonnali hatállyal felmondható. A 3.2. pont a rendkívüli felmondási okot szabályozta.

A 4. pontban a raktározás feltételei kerültek rögzítésre.

Az ÁSZF 8. pontja szerint a raktározó felperes kötelezettséget vállalt az intervenciós áruk külön könyvelésére számítógépes könyvvizetés formájában, melyből a raktárkészlet, a készletmozgás mindenkor megállapítható. Vállalta, folyamatos számításokkal alátámasztott nyilvántartást vezet, ezt az alperes és az Európai Bizottság tisztviselői, azok megbízottjai számára is hozzáférhetővé teszi. A nyilvántartás történhet a raktártelepen, vagy a raktártulajdonos központi telephelyén.

A 8.2. pont szerint a termék betárolásáról, folyamatos tárolásáról, az áru mozgásáról és a kitárolásról az alperes által kiadott nyomtatványminta szerinti dokumentumokat a felperes elkészíti, árumozgás és készletmozgás esetén a napi jelentéseket a következő nap 12 órájáig elküldi alperes illetékes megyei kirendeltségének. Áttárolás esetén az utolsó mérlegelés napján kellett beküldeni a teljes áttárolásról szóló összesített jelentést. A havi készletjelentéseket felperes a tárgyhónapot követő hónap 10-éig volt köteles elküldeni alperes illetékes megyei kirendeltségének.

Az ÁSZF 9.6. pontja szerint a raktározó tudomásul vette, amennyiben az alperes megyei kirendeltsége részéről helyszíni ellenőrzés során mennyiségi hiányt észlelnek, alperesnek joga van kérni az intervenciós áru mérlegelését, ha a hiány valós, a költségeket felperes, mint raktározó fizeti, ellenkező esetben az alperes. Az ÁSZF 9.7. pontja szerint a jóváhagyott maximális kálón felüli készlethiányt felperes köteles a szerződés 16.4. pontja értelmében megtéríteni.

Az ÁSZF 10. pontja szabályozta a kitárolást az áru értékesítése miatt. A 10.1. pont szerint a raktározó felperes alperes által kiállított kitárolási engedély bemutatása ellenében köteles az árut kitárolni, a kitárolási engedély egy példányát alperes küldi meg a felperes részére. Az alperes által meghatározott időszakon belüli kitárolási időpontot a felperes az értékesítési pályázat nyertesével, a vevővel egyeztetve határozza meg, amiről írásban alperes illetékes megyei kirendeltségét legalább két munkanappal korábban értesíti. Amennyiben a raktározó felperes a kitárolás időpontjában nem tudott megegyezni a vevővel, köteles alperes illetékes

kirendeltségét erről haladéktalanul értesíteni. A kitárolás során az áru mennyiségének megállapítása, a mintavételezés az ÁSZF 5., 6. pontja szerint történik. Az ÁSZF 10.3. pontja szerint a kitárolás menetéről alperes megyei kirendeltsége részletes tájékoztatást nyújt felperes részére.

Az ÁSZF 11. pontja szabályozta az áttárolást, a 12. a káló mértékét és az elszámolását, a 13. az ellenőrzés feltételeit, a 14. a raktározási és árumozgatási díjakat.

Az ÁSZF 19.5. pontja szerint az intervenciós áru értékesítése esetén alperes köteles a kitárolási engedélyt megküldeni a felperesnek, és tájékoztatni a kitárolással kapcsolatos feladatok elvégzéséről. A 19.6. pont szerint a szerződés megszűnését követően - amennyiben a raktárban még intervenciós áru van - alperes kötelezettsége az áru más intervenciós raktárba való áttárolása.

Az alperes 2008. június 16-án kelt levelében a raktározási szerződést a szerződés 3. pontjában foglaltak szerint felmondta, a felmondás kezdő időpontját 2008. július 19-ében jelölte meg.

A felperes 2008. július 22-i levelében közölte az alperessel, a felmondás tudomásul vétele mellett, hogy a raktárban intervenciós áru van, így a felmondást öt hónapos felmondási idővel fogadja el, azaz a felmondási idő 2008. július 19-én kezdődik és 2008. december 19. napjáig tart.

A azonosító számú raktárban található tétel azonosító számú gabonát az alperes 2006. március 2. és 6. között tároltatta be a felperes raktár azonosító számú szám alatti telephelyének A/1-es tárolójába.

Az összesen betárolt 506,49 tonna intervenciós készletet az alperes 2006. július 5-énszám alatt értékesítésre meghirdette. A nyertes pályázó az volt, aki 2006. július 18-án a teljes mennyiségre kapott kitárolási engedélyt. A helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv szerint a felperes 2006. július 25-éig összesen 498 tonna gabonát tárolt ki a vevő részére.

Alperes utóbb a kitárolást a 2008. szeptember 10-i felperesnek küldött levelében kifogásolta, utalva arra, felperes hibásan teljesített, így a 30 napos felmondási idő lett volna indokolt, felperesnek a kálóval csökkentett teljes mennyiséget ki kellett volna adnia a vevő részére.

A felperes 2008. október 29-ei alperesnek küldött levelében arra hivatkozott, az nem volt hajlandó a teljes mennyiséget elszállítani, erről az alperest több alkalommal tájékoztatták. A megmaradó készletről alperesnek tudomása volt, az elszállításra vonatkozóan nem intézkedett, a felmondási idő ezért öt hónap.

(A megmaradt 6,46 tonna búzát alperes engedélyével a felperes „D” típusú raktárába tároltatták át, majd 2008. július 19-én az árut, mint intervenciós készletet a telephelyére szállították.)

Alperes a felperes díjigényét az öt hónapos felmondási időre nem ismerte el.

A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő alperessel szemben. A felmondási időre - a 2008. augusztus 19-től 2008. december 19-ig terjedő időre - 10.680.000 forint + áfa, összesen 13.350.000 forint és annak a 2009. november 12-től a Ptk. 301/A §-a szerint számított késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte alperest kötelezni, ügyvédi munkadíjként a pertárgyérték 5%-a + áfa összeget, készkiadásként pedig tárgyalásonként 7.000 forint + áfa összeget kért. Csatolta az üggyel kapcsolatos szerződéseket, levelezést.

Előadta, azrészére a számú szállítólevélen az A/1 silóból 7.666 tonna gabona kiadásra került, de emellett a B/1 silóból 32,32 tonna áru is. Az utolsó szállító jármű közel 40 tonna áruval ment el, a jármű túlterhelése miatt a fennmaradó mennyiséget a vevő nem tudta elvinni, később azért nem jött vissza. Az áruból maradt mennyiségre vonatkozóan további iratokat csatolt. Az alperes a 6,46 tonna megmaradt áruval sajátjaként rendelkezett, 2008. július 24-én áttároltatta, így a felmondás időpontjában a felperesi raktárban intervenciós áru volt, így a felmondási idő öt hónap volt. A kereseti kérelme jogcímeiként a Ptk. 462.§ (1) bekezdésére, 473.§ (2) bekezdésére, a 201.§ (1) bekezdésére 321.§-ára, illetve a megkötött „D” típusú raktározási szerződésre, s az ÁSZF meghatározott pontjaira hivatkozott.

Alperes a kereset elutasítását kérte. Érdemi ellenkérelmében előadta, a felperesi keresetlevélben megjelölt „D” típusú szerződésen kívül 2005. december 6-án „A” típusú raktárszerződést is kötött felperessel, mely 2008. augusztus 31-ig volt hatályban. A 6,46 tonna gabona eredetileg az „A” szerződésű raktárban volt, onnan a felperes 2007. október 15-i áttárolási kérelme után 2007. november 30-án áttárolásra került a „D” típusú szerződéssel rendelkező raktárba, onnan azonban már nem tárolták vissza. A „D” típusú raktárban nem lett volna áru a fordulónapon, ha a hosszabb felmondási időre okot adó körülményt maga a felperes nem idézi elő azzal, hogy azvevőnek ezt a mennyiséget nem adta ki.

Hivatkozott a 2131/93EGK rendeletre is, mely szerint a vevő által kifizetett, de el nem szállított gabona a vevő tulajdonába került, ezt követően intervenciós készletnek nem minősült. Adminisztratív hiba miatt a felperes által benyújtott készletjelentések alapján továbbra is fizette a tárolási díjat, de ez a gabona tulajdonjogi megítélésén nem változtat.

(Az alperes a felperes készletjelentésén alapuló nyilvántartása alapján 2007. október 16-án kelt nyilatkozatában a számú tételre is megadta az engedélyt a felperes által kért két tétel mellett az áttároláshoz.)

Az elsőfokú bíróság az eljárás során meghallgatta felperesi indítványra és alperesi indítványra tanúkat.

..... tanú a felperes tulajdonosának megbízottjaként dolgozott 2004. január 1-től 2009. júniusáig. Előadta, hogy a úti raktárban a raktározási szerződés felmondásakor 6,46 tonna intervenciós búza volt. Ez mindig intervenciós árukészlet volt, azt áttárolták alperes engedélye alapján a silóraktárból a síktárolóba, az független minőségellenőrző szervezet az árut alperes megbízásából megmintázta, majd áttároltatta A 2006. szeptember 21-i ellenőrzésen részt vett, ott alperes ellenőre is jelen volt. Az A/1 raktárban 6,46 tonna búza volt mind a felperes, mind az alperes nyilvántartása alapján. Alperesi ellenőr fényképeket is készített az áuról, fizikailag is ellenőrizte, azt megköbözte. Több szerződése volt a felperesnek az alperessel, felperes többfajta nyilvántartást vezetett, kartonalapút és elektronikusát is a készletmozgásokról, emellett jelentéseket, készletjelentéseket küldtek, ezeket az alperes nem kifogásolta, ezek képezték a számlázás alapját.

A kitárolásra vonatkozóan kifejtette, a pályázaton elnyert tétel 506,49 tonna volt, ténylegesen kiszállítottak 498 tonnát, maradt a raktárban 8,49 tonna, abból levonták a kálót, a megmaradt árut nem tudták kiadni, mert nem jöttek érte.

..... tanú, alperes alkalmazottja előadta, ő az intervenciós áruk elektronikus nyilvántartására vonatkozó software-nek fejlesztője, fejlesztési koordinátora volt, a tárolt adatokat ellenőrizte. A 6,46 tonna ellenőrzését konkrétan nem végezte, a peren kívüli egyeztetésen, mint értékesítési osztályvezető vett részt.

Állította, az értékesítésre szigorú szabályok vonatkoznak, a 2131/1993. EKG rendelet szabályozza, az értékesítés pályázat útján történik, biztosítékot kell adni, az ajánlatokat sorrendbe helyezik, majd Brüsszelbe küldik, ahol döntenek. Ezt követően kell a vevőnek fizetni, ha nem fizet, a biztosíték levonásra kerül, ha fizet, az árut el kell szállítania, ha nem szállítja el, az áru az ő felelősségébe tartozik. Ha a vevő nem veszi át, akkor árumozgás nélküli átadás történik, ez az „in situ”, nem mérlegjeggyel, hanem mennyiség köbözésével történik az átadás, erről jegyzőkönyvet vesznek fel. Ha a határidőn belül nem viszi el a vevő a mennyiséget, az alperes „in situ” módon azt kivezeti, átadottnak tekinti. A perbeli esetben nem volt olyan mennyiségű áru, amit árumozgatás nélkül át kellett volna adni. Áruhiány esetén veszteségkezelési eljárást kellett volna kezdeményezni, a perbeli esetben ez nem történt. Az alperes készletnyilvántartása hibásan volt vezetve, a készlet értékesítést követően keresni kezdték a megyei kirendeltségen a hiányzó részt, majd később jegyzőkönyvbe foglalták, hogy egy raktárban egy hasonló mennyiséget megtaláltak. A megyei kirendeltség a készletet intervenciósnek hitte. A

felperes általi kitárolásnál nem volt jelen, s a helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv kitöltésekor sem. Alperes intézményi készletként idegen készletet is értékesíthetett, és meg is hirdethetett.

Az elsőfokú bíróság a 2011. november 22-én kelt 8.G.41.912/2009/25. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 13.350.000 forintot, és annak 2009. november 12-től a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-al növelt összegű kamatát, valamint 756.250 forint ügyvédi munkadíjat, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Akként rendelkezett, alperes illetékmentessége folytán 801.000 forint eljárási illetéket az állam visel.

A határozat indoklásában a Ptk. 462.§, 473.§-ainak felhívása mellett utalt arra, a felmondás napján intervenciós készletként 6,46 tonna gabona volt a azonosító számú raktárban. Az áru áttárolására a felmondást követően került sor 2008. július 24-én, az alperes által kiadott 2008. március 3-i teljesítési igazolás szerint ez a mennyiség a raktárban volt, a számlakitöltési tájékoztató is ezt rögzítette. Az alperes 2008. július 31-én értesítette a felperest a 6,46 tonna intervenciós tétel újraminősítéséről, ezzel megerősítve, hogy a készlet nem idegen árukészlet, annak mennyiségét, minőségét alperes folyamatosan ellenőrizte, a felek helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvet vettek fel. A készletjelentések is megerősítették, hogy 6,46 tonna volt a felperes raktárában, annak áttárolásához alperes 2007. október 16-án engedélyt adott. Alperes 2008. január 11-én kelt határozatában elszámolta a hiányzó mennyiséget az részére, az áru így már ezt követően nem tekinthető idegen készletnek, így a felmondási idő nem 30 napos. A felmondás idején így intervenciós készlet volt felperes raktárában, ezért a kereset megalapozott a Ptk. 465.§ (1), a raktározási szerződés 3. és az ÁSZF 14.1.5 és 1.7. pontjai alapján. A Ptk. 298.§ a) pontja alapján a Ptk. 301/A § szerint kötelezte alperest késedelmi kamat fizetésére, utalva arra, alperes költségvetési szerv, de a tevékenységével összefüggésben polgári jogi kapcsolataira a gazdálkodó szervezetekre vonatkozó rendelkezések a Ptk 685.§ c) pontja értelmében alkalmazandók. A Pp. 81.§-a alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelezte alperest perköltség viselésére. Az Itv. 5.§ (1) bekezdés c) pontja és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a felhívása mellett akként rendelkezett, az eljárási illetéket az állam viseli, a felperes készkiadásra vonatkozó kérelmét annak igazolása hiányában elutasította, a felperesnek járó ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a alapján állapította meg.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Előadta, az elsőfokú bíróság helytelenül következtetett arra, hogy a raktározási szerződés felmondásakor a raktárban lévő készlet intervenciós készlet volt. Figyelmén kívül hagyta az Európai Unió jogszabályt, egyes tényállási elemek is

tévesen kerültek megállapításra. Az ítélet részletesen kifejtette a „D” típusú raktározási szerződés és az ÁSzF pontjait, felperesnek nem csupán a helyiségbiztosítás, hanem az árukezelés és adminisztráció is feladata volt. Alperes nyilvántartásának alapja felperesi bizonylatolás volt. Nemcsak a „D” típusú, hanem az „A” típusú szerződés vizsgálata is szükséges volt, alperes felperesi szerződésszegésre hivatkozott, de ebben a körben a tényállás és a döntés súlytalan maradt. Ugyanakkor az „A” típusú szerződésnek is döntő jelentősége van, mert a 6,46 tonna készlet intervenciós készletként való létezése csak a kitárolást követően kezdődhetett.

Állította, a felperes megszegte a szerződést, mikor az részére nem adta ki a készletet, a kógens jogszabály alapján azt ki kellett volna adni, illetve elszállítottnak kell tekinteni a rendelet 16. cikke értelmében.

Utalt tanú részletes előadására, hozzátéve, az elsőfokú bíróság lényegében a tanú vallomását nem, hanem a felperesi előadást és a felperes által csatolt iratokat fogadta el anélkül, hogy a készletazonosságot vizsgálta volna.

Ismételten hivatkozott a közte és a vevő közti elszámolásra. A vételár különbözetet 2008. január 18. napján 766.865 forint összegben a vevő részére visszatérítette, ha a tételek rendelkezésre álltak volna, akkor ez nem történik meg, hanem a vevőt kötelezte volna az elszállítás folytatására. Nem értékelte a bíróság, hogy a felperes két áttárolási kérelmet benyújtott 2007. október 15-én alpereshez, de háromra kapott engedélyt, így a korábban az-nek eladott búzára is, mely nem lehetett más, mint a perben hivatkozott kálóval csökkentett 6,46 tonna. Az engedély kérést felperes állította, de nem igazolta.

Az áttárolási engedély megadása adminisztrációs hibához vezetett, elismerte, ezt a mennyiséget a készletek között hibásan tartotta nyilván. Megismételte a vevő kitárolására vonatkozó korábbi előadását, hogy a 6,46 tonna tétel fizikailag nem, csak virtuálisan szerepelt a nyilvántartásban, adminisztrációs hiba miatt. Az átszállított mennyiség már nem az eredeti tételből, hanem az azt követő értékesítések kálójából származott.

Továbbra is vitatta felperes jóhiszeműségét, aki az együttműködési kötelezettségének sem tett eleget. A „D” típusú szerződés és az áttárolást követően adott készletjelentések a korábbi hibákra épültek, adminisztrációs hibáját viszont felperes okozta.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel. Előadta, az elsőfokú bíróság a tényállást tisztázta, a felek között nem volt vitás az, hogy a perbeli raktárban a szerződés felmondásának időpontjában 6,46 tonna áru volt, ennek tényét alperes a 2011. május 26-i tárgyaláson kifejezetten is elismerte. Alperes csupán az áru intervenciós minősítését vitatta, ennek ellentmond a 2008. január 31-i helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv és a 2008. évtől leadott intervenciós készletjelentések tartalma. Alperes ezeket nem kifogásolta.

Utalt a készletnyilvántartó kartonra, az mintafelvételi jegyzőkönyvére (2008. július 8.), a vizsgálati jegyzőkönyvre, a 2008. július 31-i újraminősítésre,

illetve alperes weblapjáról letöltött listákra, melyekben a 2008. június 3-i és június 16-i állapot szerint is a 6,46 tonna mennyiségű, tétel azonosító számú gabonát az ő perbeli raktárában található intervenciós búzaként, alperesi készletként hirdette meg az alperes. A fellebbezés a korábbi előadást ismételte meg, nem helytálló azon alperesi előadás, hogy alperes nyilvántartásainak alapját kizárólag az ő bejelentései, bizonylatai képeznék. Alperes saját maga is vezetett nyilvántartást az intervenciós készleteiről, azokat a helyszínen ellenőrizte, megállapította azok egyezőségét saját nyilvántartásával. Ilyen ellenőrzés a perbeli áruval kapcsolatban több alkalommal volt. Az áru ténylegesen is megtalálható volt. Tényként állapította meg, több különböző szerződés volt a felek között, az áru másik raktárba való áttárolásától kezdve azonban a korábbi tárolási helyre vonatkozó szerződés szabályai az adott árutételre már nem voltak alkalmazhatóak, így a korábbi szerződések nem voltak vizsgálандóak. Egyébként alperes előadása ellentmondásos volt a szerződésszegésére és a 6,46 tonna gabona kezelésére vonatkozóan. Az áttárolási kérelmet csatolta a 6,46 tonnára is, alperes az engedélyt meg is adta, ez a tétel nem csak virtuálisan, hanem ténylegesen is a raktárban volt a szerződés felmondása időpontjában. A szerződések alapján járt el, a felek nyilvántartásai is megegyeztek, alperes adminisztrációjában hibát nem okozott.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és - a Ptk. 200.§ (1) bekezdése, 462.§ (1) bekezdése és 473.§ (2) bekezdése helyes alkalmazásával - marasztalta az alperest.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben felhozottakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá: A 2131/93/EGK rendelet 16-os cikke feljogosította az alperest, hogy az odaítélt szerződésben foglalt azon gabonát, amelyet a fizetéssel megállapított határidőn belül a vevő nem szállít el, az említett határidő lejártakor elszállítottaknak tekintse, annak kivezetése mellett. A jelen ügybeni 6,46 tonna intervenciós gabonakészletnek az alperesi intervenciós készletből való „kivezetése” azonban nem történt meg, azt alperes a rendelkezésre álló adatok szerint maga is mindvégig - a szerződés felmondásáig - intervenciós készletként tekintette. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy a 2008. év során kiadott dokumentumokban felperes az alperessel egyezően ezt a 6,46 tonna búzát intervenciós készletként tüntette fel. Az alperes azrészére elszámolta 2008. január 11-én kelt határozatában a hiányzó mennyiséget. A 2008. februárjától megküldött számlakitöltési tájékoztatók, illetve a 2008. június 3-i és június 16-ai alperesi pályázati hirdetmények alapján ez a búzamennyiség ténylegesen is felperesi „D” típusú raktárban volt a felmondás időpontjában, intervenciós készletként. Ennek folytán a felmondási idő 5 hónap volt.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése és 254.§ (3) bekezdése alapján - lényegében helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta.

Az 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése, és a Pp. 239.§-a alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperes javára a fellebbezési eljárással kapcsolatos ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére, melynek mértékét a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóként, mérlegeléssel állapította meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján.

Budapest, 2012. július 11.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
írnok